

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1461/2016
07.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. став 1. и 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Николе Пецовског, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 298/16 од 23.06.2016. године и пресуде Кж3 25/16 од 19.09.2016. године, у седници већа одржаној 07.03.2017. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и **УКИДА** правноснажна пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж3 25/16 од 19.09.2016. године у односу на окривљеног АА и предмет враћа Апелационом суду у Новом Саду на поступак поновног одлучивања о жалби браниоца окривљеног АА изјављеној на пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 298/16 од 23.06.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору К 18/14 од 15.01.2016. године, између осталог, у односу на окривљеног АА ставом I, на основу члана 422. тачка 3) ЗКП одбијена је оптужба да је извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, јер је, у смислу члана 103. тачка 5. и 104. став 6. КЗ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења за ово кривично дело, док су трошкови кривичног поступка у односу на предметно кривично дело пали на терет буџетских средстава суда.

Ставом II исте пресуде, правноснажна пресуда тог суда К. 66/06 од 27.11.2008. године у односу на окривљеног ББ, је остављена на снази, у целисти.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 298/16 од 23.06.2016. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Сомбору преиначена је пресуда Вишег суда у Сомбору К 18/14 од 15.01.2016. године тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног АА огласио кривим због извршеног кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ и

осудио га на казну затвора у трајању од једне године и истовремено одредио да ће се иста извршити тако што ће окривљени казну затвора издржавати у просторијама у којим станује уз примену електронског надзора, с`тим да осуђени не сме напуштати просторије у којима станује, сем у случајевима прописаним законом којим се уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању од шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне затвора окривљени издржи у заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом, од окривљеног АА је одузета имовинска корист, као у изреци пресуде, те је обавезан на плаћање судског паушала, као у изреци пресуде, док су трошкови кривичног поступка пали на терет буџета суда.

Истом пресудом, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног ББ и у односу на њега је пресуда Вишег суда у Сомбору К 18/14 од 15.01.2016. године потврђена.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 25/16 од 19.09.2016. године, између осталог, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА преиначена је пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 298/16 од 23.06.2016. године, само у погледу правне оцене тако што је кривично дело за које је окривљени оглашен кривим правно квалификовано као продужено кривично дело злоупотребе положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. став 1. и 5. Кривичног законика, док је у преосталом делу жалба одбијена и побијана пресуда у непреиначеном делу, у односу на овог окривљеног, потврђена.

Иста пресуда је у односу на окривљеног ББ остала неизмењена.

Против наведених правноснажних пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 298/16 од 23.06.2016. године и КжЗ 25/16 од 19.09.2016. године бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Пецовски на основу члана 482. и члана 483. ЗКП, поднео је захтев за заштиту законитости због: „повреде закона предвиђене чланом 485. став 1. тачка 1) у вези са чланом 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку и чланом 61, 103, 104. и чланом 5. став 1. и 2. Кривичног законика, те битне повреде предвиђене нормом члана 438. став 1. тачка 4) и 8) Законика о кривичном поступку“, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, те да побијане пресуде преиначи и уважењем жалбе браниоца окривљеног потврди првостепену пресуду Вишег суда у Сомбору К 18/14 од 15.01.2016. године или да исте пресуде укине и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење те да одложи извршење правноснажне пресуде на основу члана 488. став 3. ЗКП.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке,

на којој седници је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Пецовског је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује на битну повреду одредбе кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП наводима да је приликом доношења побијане трећестепене пресуде учествовао као члан већа - судија Драгољуб Вујасиновић (погрешно наведено презиме судије као Вукашиновић) који је у истом својству претходно учествовао приликом доношења пресуде која је донета у другом степену (у првом кругу суђења).

Одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да судија или судија поротник мора бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету, ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком, или је учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног као тужиоца, или је саслушан као сведок или као вештак, ако законом није другачије прописано.

Из списка предмета произлази да је судија Драгољуб Вујасиновић учествовао као члан већа у доношењу трећестепене пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кжз 25/16 од 19.09.2016. године - која је предмет побијања у поднетом захтеву за заштиту законитости, те да је такође учествовао, као члан већа у доношењу пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 571/10 од 15.04.2011. године. Том пресудом је делимичним уважањем жалбе браниоца окривљеног АА, у погледу кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. и 4. КЗ, описаном под тачком 1. изреке првостепене пресуде и уважањем жалби бранилаца окривљених ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, а поводом тих жалби и жалбе Окружног јавног тужиоца у Сомбору, а по службеној дужности, укинута пресуда Окружног суда у Сомбору К. 66/06 од 27.11.2008. године и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење, док је, поводом жалбе браниоца окривљеног АА и жалбе Окружног јавног тужиоца у Сомбору, а по службеној дужности у односу на окривљеног АА преиначена пресуда Окружног суда у Сомбору К. 66/06 од 27.11.2008. године, у погледу одлуке о казни тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеном АА за остала кривична дела за која је том пресудом оглашен кривим задржао као правилно утврђене казне затвора и осудио га на јединствену казну затвора у трајању од једне године и два месеца у коју му је урачунато време проведено у притвору од 01.07.2013. до 29.08.2013. године, а у преосталом делу жалбе Окружног јавног тужиоца у Сомбору, браниоца окривљеног АА и браниоца окривљене ЕЕ су одбијене као неосноване и првостепена пресуда потврђена.

Дакле, судија Драгољуб Вујасиновић је као члан већа учествовао у доношењу мериторне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кжз 25/16 од

19.09.2016. године, која је предмет побијања у поступку пред Врховним касационим судом и која је другостепена у односу на пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 298/16 од 23.06.2016. године, те је, такође као члан већа учествовао у доношењу мериторне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 571/10 од 15.04.2011. године којом је, као што је то напред наведено у односу на окривљеног АА, првостепена пресуда у односу на једно кривично дело (члан 359. став 3. у вези става 1. КЗ) укинута, а за остала кривична дела из првостепене пресуде, је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и два месеца.

Имајући у виду напред наведено, по оцени Врховног касационог суда учешће судије Драгољуба Вујасиновића у одлучивању, односно доношењу трећестепене пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж3 25/16 од 19.09.2016. године и другостепене пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 571/10 од 15.04.2011. године, у односу на окривљеног АА, представља разлог за обавезно изузеће тог судије у смислу члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, јер је у конкретном случају кривични поступак јединствен и вођен до правноснажног окончања по једном оптужном акту, па се учешће судије у раду на предмету има посматрати као једна целина у односу на окривљеног АА.

Имајући у виду да је на наведени начин доношењем пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж3 25/16 од 19.09.2016. године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) у вези са чланом 37. став 1. тачка 4) ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде, односно укинута је пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж3 25/16 од 19.09.2016. године и предмет враћен Апелационом суду у Новом Саду ради поновног одлучивања о жалби браниоца окривљеног АА изјављеној на пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 298/16 од 23.06.2016. године.

Апелациони суд у Новом Саду ће, као суд трећег степена, приликом одлучивања о жалби браниоца окривљеног АА изјављеној на другостепену пресуду, имајући у виду стање у списима предмета и наводе у поднетом захтеву (о којима Врховни касациони суд није мериторно одлучивао) размотрити наводе које се односе на примену блажег закона и апсолутну застарелост кривичног гоњења.

Из изнетих разлога, одлучено је као у изреци ове пресуде, у смислу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић